

Sygn. akt IV CSK 763/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa K. K.
przeciwko Spółdzielni Inwalidów "S." w B.
o stwierdzenie nieważności lub uchylenie uchwały,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z dnia 4 lipca 2014 r., sygn. akt I ACa 31/14,

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód K. K. wniósł od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 4 lipca 2014 r., wydanego w sprawie o stwierdzenie nieważności lub uchylenie uchwały, skargę kasacyjną opartą na podstawie naruszenia przepisów prawa materialnego art. 5 § 1 ust. 7, art. 40 § 1 i 2, art. 41 § 1 oraz art. 42 § 2 i 3 ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r. poz.1443 ze zm.). Skarżący uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych, które przedstawił w formie dwóch pytań:

„1/ „czy podjęcie uchwały przez Walne Zgromadzenie jej członków w sytuacji zwołania zgromadzenia, ustalenia porządku obrad, sposobu prowadzenia obrad Walnego Zgromadzenia, przyjętego sposobu głosowania, dokumentowania przebiegu obrad i głosowania w sposób niezgodny z postanowieniami ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (tekst jedn. Dz.U. 2013, poz. 1443) oraz postanowieniami statutu i regulaminów przyjętych w oparciu o postanowienia statutu Spółdzielni, w sytuacji stwierdzenia uchybień w tym zakresie nie stanowi podstawy do uchylenia bądź uznania uchwały za nieważną,

2/ czy podjęcie przez Walne Zgromadzenie Członków Spółdzielni uchwały o wyborze Rady Nadzorczej Spółdzielni bez dokonania wyboru jej członków z uwzględnieniem funkcji każdego z nich w organie nadzoru, zgodnie z postanowieniami regulaminu obrad Walnego Zgromadzenia, a następnie wyznaczenie funkcji członków rady przez osoby wybrane do tego organu w sytuacji gdy postanowienia statutu spółdzielni nie przewidują dokonania podziału funkcji w takim trybie nie skutkuje uchyleniem bądź uznaniem uchwały za nieważną”.

W odpowiedzi na skargę pozwana Spółdzielnia Inwalidów „S.” w B. wniosła o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania ewentualnie o jej oddalenie, a ponadto o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności

w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy okoliczności powołane przez stronę odpowiadają przyczynom kasacyjnym wymienionym w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Skarżący nieskutecznie powołał się na przesłankę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Jej wykazanie wymaga precyzyjnego sformułowania określonego problemu prawnego o charakterze abstrakcyjnym mającego wystąpić w sprawie, powołania przepisów, które stanowiły źródło jego powstania, zaprezentowania juredycznej argumentacji przekonującej o istnieniu na tle tego problemu rozbieżnych ocen prawnych, a także świadczącej o poważnych trudnościach w jego rozwiązaniu, ponadto wskazania, dlaczego jest ono istotne (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 12 grudnia 2013 r., IV CSK 384/13, niepubl.).

Powód takiej wymaganej argumentacji prawnej, mającej świadczyć o wystąpieniu istotnych zagadnień prawnych w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. nie przedstawił, poprzestając na sformułowaniu dwóch kwestii, z których żadna nie stanowi takiego zagadnienia. Za pośrednictwem postawionych w skardze pytań skarżący zmierzał bezpośrednio do poddania kontroli Sądu Najwyższego trafności sformułowanych w skardze zarzutów, nie zaś wyjaśnienia istotnych, abstrakcyjnie ujętych problemów prawnych, które budziłyby poważne wątpliwości i wymagały usunięcia w ramach rozpoznania nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Powód błędnie utożsamiał swoje wątpliwości odnośnie do trafności stanowiska Sądu drugiej instancji stanowiącego podstawę zaskarżonego wyroku, z istotnymi zagadnieniami prawnymi.

Wobec niestwierdzenia przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania ze skargi orzeczono stosownie do art. 98 § 1 i 3, art. 99 i art. 108 § 1 w zw. art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.